

Nesteroidové antiflogistiká - riziká a prínos pre klinickú prax

J. Lukáč, J. Rovenský, O. Lukáčová

Súhrn:

Nesteroidové antiflogistiká (NSA) sa najčastejšie predpisujú u pacientov so zápalovými a degeneratívnymi chorobami pohybového aparátu. Liečba NSA je spojená s pomerne častým výskytom nežiaducích účinkov (NÚ) - predovšetkým s gastropatiou. Táto skúsenosť viedla k vývoju novších a bezpečnejších NSA. Po objavení mechanizmu účinku NSA - prostredníctvom inhibície cyklooxygenázy 2 (COX-2) sa vyvinuli inhibitory COX-2. Dosiahlo sa významné zníženie rizika gastrointestinalých NÚ, ale vzhľadom na nepriomnosť antiaggregačného účinku na trombocyty sa v skupine špecifických inhibitorov COX-2 - koxibov - zaznamenalo zvýšené riziko kardiovaskulárnych príhod. Pri preferenčných inhibitoroch COX-2 sa zvýšený výskyt kardiovaskulárnych komplikácií neopisuje. Výskyt renálnych NÚ pr. koxiboch je zrovnatelný s neselektívnymi NSA. Aj kombinácie NSA s mizoprostolom a inhibitormi protónovej pumpy sú účinné pri prevencii gastroduodenálnych ulcerácií a erózií. Významne nižší výskyt slizničných lézí žalúdka a dvanásťnika bol endoskopicky zaznamenaný aj po užívaní piroxikamu naviazaného na beta-cyklohextrín v porovnaní s piroxikamom. Rôzne liekové formy NSA priniesli lepšiu gastrointestinálnu toleranciu a znížený výskyt lézí vznikajúcich v dôsledku priameho kontaktu so sliznicou žalúdka, ale neodstránili systémové NÚ vyvolané inhibíciou COX-2. Antacidami a liekmi zo skupiny antagonistov receptorov H2 sa nedosiahlo významné zníženie gastropatie po NSA. Pri preskripcioi NSA je nevyhnutné dodržiavať terapeutické indikácie a kontraindikácie, zvažovať rizikové faktory a dodržiavať zásady racionálnej liečby.

Kľúčové slová:

nesteroidové antiflogistiká – cyklooxygenáza – inhibitory cyklooxygenázy – nežiaduce účinky – NSA gastropatia

Summary:

Non-steroid antiphlogistics (NSA) are prescribed mostly to the patients with inflammatory and degenerative diseases of the locomotive apparatus. The treatment of NSA is connected with a relatively frequent occurrence of adverse effects (AE) - especially at the patients with gastropathy. This experience had led to the development of newer and safer NSA. After the discovery of the mechanism of NSA effect - by means of cyclooxygenase 2 inhibition (COX-2) the COX-2 inhibitors had been developed. There was achieved a significant lowering of risk of gastrointestinal AE, but because of the absence of antiaggregation effect on the thrombocytes an increased risk of cardiovascular events had been recorded in the group of specific COX-inhibitors - coxibes. The increased occurrence of cardiovascular complications is not described at the preferential COX-2 inhibitors. The occurrence of renal AE at the coxibes is comparable with non-selective NSA. Also the combinations of NSA with mizoprostol and proton pump inhibitors are effective at the prevention of gastroduodenal ulcerations and erosions. Significantly lower occurrence of mucous lesions of stomach and duodenum was endoscopically recorded also after the use of piroxicam bound to beta-cyclodextrin in comparison with pyroxicam. Various drug forms of NSA brought better gastrointestinal tolerance and lower occurrence of lesions developed as a consequence of direct contact with mucous membrane of stomach, but they did not remove system AE induced by COX-2 inhibition. By the use of antacids and the drugs of the H2 receptors group there had not been achieved any significant lowering of gastropathy after NSA. At the description of NSA it is necessary to follow the therapeutical indications and contraindications, to consider the risk factors and to follow the principles of rational therapy.

Key words:

non-steroid antiphlogistics – cyclooxygenase – cyclooxygenase inhibitors – adverse effects – NSA gastropathy

ÚVOD

Nesteroidové antiflogistiká (NSA) patria medzi najčastejšie predpisované lieky u nás i vo svete. Majú protizápalový, analgetický a antipyretický účinok. Nie sú návykové a neovplyvňujú dychové centrum. Patria medzi stredne silné analgetiká. Vo vyspelých krajinách sveta ich užíva 20 až 30 % populácie [1]. Ich rozšírené užívanie je dané i tým, že podľa odhadu trpí chronickou bolesťou až 30 až 45 % obyvateľstva [2]. Najčastejšie sa predpisujú pri chorobách pohybového aparátu. Vzhľadom na predĺžovanie ľudského veku a teda starunu-

tie populácie možno predpokladať, že ich preskripcia bude narastať.

KLASIFIKÁCIA NESTEROIDOVÝCH ANTIFLOGISTÍK

Nesteroidové antiflogistiká majú rôznu chemickú štruktúru ale podobné farmakodynamické a farmakokinetické vlastnosti. Ich analgetický účinok nastupuje niekoľko minút až hodín po užití lieku, protizápalový po 7 až 14 dňoch pravidelného užívania. Majú podobný mechanizmus pôsobenia aj liečebný účinok, odlišujú sa výskytom nežiaducích účinkov (NÚ) [3].

Nesteroidové antiflogistiká sa najčastejšie rozdeľujú podľa chemickej štruktúry, dĺžky plazmatického eliminačného polčasu a pomeru inhibície enzýmu cyklooxygenázy 1 a 2 (COX-1 a COX-2) (obr. 1).

Podľa chemickej štruktúry sú to deriváty organických enolových a karboxylových kyselín a neutrálne NSA (tab. 1).

Podľa plazmatického eliminačného polčasu sa rozdeľujú na NSA s krátkym plazmatickým eliminačným polčasom - do 4 hodín, stredným (4 – 12 hodín) a dlhým (viac ako 12 h) (tab. 2).

MECHANIZMUS ÚČINKU NSA

Hlavným mechanizmom účinku NSA je inhibícia enzýmu cyklooxygenázy (COX). Potlačením aktivity COX sa blokuje tvorba prostaglandínov (PG). Účinok NSA je však komplexný a okrem inhibície COX sa uplatňujú aj iné mechanizmy účinku (tab. 3).

Objav, že NSA inhibujú syntézu PG, publikoval v roku 1971 sir J.R. Vane [4] a v r. 1982 dostal za tento objav Nobelovu cenu. V r. 1976 Hemler a spol. definoval COX ako enzym, ktorý syntetizuje PG [5]. V r. 1988 až 1991 bola objavená druhá izoforma enzymu - COX-2 [6].

Prostaglandíny sú deriváty kyseliny arachidónovej, ktorá je syntetizovaná z fosfolipidov bunkových membrán fosfolipázami - najmä fosfolipázou A2. Fosfolipázy sa aktivujú pri poškodení bunkovej membrány - napríklad zápalom. Cyklooxygenázy syntetizujú z kys. arachidónovej PGG2, ktorý sa následne PG-H2-syntázou metabolizuje na PGH2. Z PGH2 tkanivové izomerázy syntetizujú PGI2 (prostacyklín), PGE2, PGD2, PG F2alpha a tromboxan A2 (TX A2) (obr. 2). Prostaglandíny sa okrem iného zúčastňujú na regulácii fyziologických funkcií v žalúdočnej sliznici a v obličkách [7].

ÚLOHA IZOFORIEM CYKLOOXYGENÁZY PRI FYZIOLOGICKÝCH A PATOLOGICKÝCH PROCESOCH

Obe izoformy COX sú enzymy viazané na bunkové membrány. Štruktúra COX-1 a COX-2 je identická zo 60 %.

Cyklooxygenáza-1 sa nachádza vo väčšine tkanív a zabezpečuje syntézu viacerých PG, ktoré majú fyziologickú úlohu pri udržovaní homeostázy v sliznici žalúdka, obličkách a v trombocytoch. Cyklooxygenáza-1 produkuje v obličkách PG, ktoré podporujú vazodilatáciu a zvyšujú krvný prietok obličkami. Cyklooxygenáza-1 sa konštitučne nachádza aj v žalúdočnej sliznici a je zodpovedná za syntézu PG, ktoré zvyšujú prekrvenie sliznice žalúdka, produkciu hlienu a bikarbonátov. Tým chránia žalúdočnú sliznicu a majú cytoprotektívny účinok na sliznicu GIT. Na trombocytoch je exprimovaná iba COX-1; má rozhodujúcu úlohu pri syntéze TXA2, ktorý vyvoláva ireverzibilnú agregáciu trombocytov a vazkonstriktiu a proliferáciu hladkého svalstva ciev.

Cyklooxygenáza-2 je exprimovaná predovšetkým na makrofágoch, synoviocytach, fibroblastoch, endoteliách a mastocytach.

toch v mieste poškodených tkanív - napríklad pri zápalových procesoch. Induktorními syntézami COX-2 sú napríklad prozápalové cytokíny, napríklad interleukín 1 (IL-1), IL-2 a faktor nekrotizujúci nádory (TNF). Protizápalové cytokíny (IL-4, IL-10) a glukokortikoidy syntézu COX-2 znižujú.

Cyklooxygenáza-2 má aj fyziologické funkcie: konštitučne je exprimovaná v obličkách, centrálnom nervovom systéme, reprodukčných ženských orgánoch, gastrointestinálnom trakte a v plúcach. Má tiež fyziologické účinky pri regulácii kostného metabolismu a funkcií endotelových buniek. Aktivita COX-2 sa uplatňuje aj pri ovulácii a nidácii vajíčka v maternici. Blokáda COX-2 NSA inhibujú tvorbu PG, ktoré sa uplatňujú v patogenéze zápalu a pri tvorbe bolestivých vzruchov. Tým sa vysvetľuje antiedematózne a protizápalové pôsobenie NSA. Inhibíciu syntézy týchto PG sa znižuje dráždenie nocceptorov tlakom a ľahom a dráždenie spinálnych synaptických zakončení.

Relatívne vysoký výskyt gastrointestinálnych NÚ pozorovaných pri užívaní NSA sa vysvetľuje inhibíciou COX-1, ktorá participuje na udržovaní homeostázy v sliznici GIT-u. To viedlo k vývoju NSA, ktoré inhibujú predovšetkým COX-2 a v menšej miere potláčajú aktivitu COX-1.

V súčasnosti sú známe aj lieky, ktoré inhibujú COX aj 5-lipooxygenázu - napríklad likofelón. Má rovnakú účinnosť ako naproxén, ale nižší výskyt gastroduodenálnych vredov [8].

SELEKTIVITA A ŠPECIFICITA NSA

A. Selektivita inhibície COX-2 a COX-1 sa stanovuje

biochemicky (enzymaticky) - sa in vitro zisťuje pomer koncentrácie potrebnej na 50% inhibíciu COX-1 a COX-2 (IC₅₀ COX-2 : IC₅₀ COX1). Výsledky tejto metódy sa môžu výrazne lísiť podľa použitého substrátu na ktorom sa inhibícia COX stanovuje (obr. 1).

Biologicicky - stupeň inhibície oboch izoform COX sa stanovuje v plnej krvi - ex vivo. Inhibícia COX-1 sa určuje podľa toho, ako sa potláča tvorba tromboxanu B2 a inhibícia COX-2 podľa zníženia tvorby PGE2.

B. Klinické testovanie (špecificita NSA)

Špecifický inhibítorka COX-2 musí mať okrem dokázanej selektívnej inhibície COX-2 testovanej in vitro a ex vivo aj preukázaný významne znížený výskyt gastro-

Tab. 1. Klasifikácia NSA podľa chemickej štruktúry.

1. DERIVÁTY ORGANICKÝCH ENOLOVÝCH KYSELÍN:
a) pyrazolóny (fenylbutazón, ketofenylbutazón),
b) oxikamy (piroxikam, meloxikam)
2. DERIVÁTY KARBOXYLOVÝCH KYSELÍN:
a) kys. salicylovej (aspirín, lizínsalicylát, salsalát)
b) kys. acetooctovej (diklofenak, indometacín, sulindak)
c) kys. antranilovej (kys. mefenamová, kys. tolfenamová)
d) kys. propiónovej (ibuprofén, ketoprofén, naproxén, tiaprofén)
3. NEUTRÁLNE NSA:
a) alkanóny (nabumetón)
b) sulfónanilidy (nimesulíd)
c) benzénsulfonamidy (celecoxib, valdecoxib, parecoxib)
d) methylsulfóny (rofekoxib, etorikoxib)

Tab. 2. Rozdelenie NSA podľa plazmatického eliminačného polčasu.

Krátky < 4 h	Stredný < 4 h	Dlhý > 12 h
aspirín	naproxén	fenylbutazón
diklofenak	nimesulíd	nabumetón
ibuprofén	indometacín	piroxikam
ketoprofén	celecoxib	piroxikam-β-cykliodextrin
flurbiprofén	valdecoxib	meloxikam
tiaprofén		rofekoxib etorikoxib

Tab. 3. Mechanizmus účinku NSA.

- ▶ inhibícia syntézy prostaglandínov (inhibícia COX)
- ▶ inhibícia syntézy cytokínov, leukotriénov,
- ▶ blokáda membránových enzymov (NADPH-oxidáza leukocytov, fosfolipáza C makrofágov),
- ▶ blokáda oxidačnej fosforylácie v mitochondriach,
- ▶ inhibícia uvoľnenia lyzozómových enzymov,
- ▶ blokáda superoxidových radikálov,
- ▶ inhibícia aktivity polymorfonukleárov,
- ▶ inhibícia indukovanéj NO-syntázy

duodenálnych leží verifikovaných endoskopicky a významne nižší výskyt gastrointestinálnych komplikácií - gastrointestinálnych perforácií, ulcerácií, krvácania (tzv. PUB - perforation, ulceration, bleeding). Redukcia iných gastrointestinálnych príznakov - napríklad iba dyspepsie - nie

Tab. 4. Rozdelenie NSA z hľadiska inhibície COX-1 a COX-2.► SELEKTÍVNE INHIBÍTORY COX-1
kys. acetylosalicylová < 300 mg/d► NESELEKTÍVNE INHIBÍTORY COX
diklofenak ibuprofén, naproxén,
indometacín, flurbiprofén, priroxikam► PREFERENČNÉ INHIBÍTORY COX-2
etodolak, meloxikam, nimesulid► ŠPECIFICKÉ INHIBÍTORY COX-2
I. generácie: celekoxib, rofekoxib,
II. generácie: valdekoxib, parekoxib,
etorikoxib, lumirakoxib

COX-2 ako COX-1, špecifické inhibítory COX-2 takmer výlučne COX-2. Antiagregačné dávky ASA inhibujú predovšetkým COX-1.

INDIKÁCIE LIEČBY NSA

Nesteroidové antiflogistiká sú indikované predovšetkým v liečbe:

- zápalových a nezápalových reumatických chorôb,
- metabolických artropatií,
- systémových chorôb spojiva,
- reaktívnych artritíd,
- mimokĺbového reumatizmu, tendinitíd, burzitíd,
- vertebrogénnych bolestivých syndrómov,
- traumatických lézií muskuloskeletálneho systému.

šetrení sa patologický nález našiel u 41 až 66 % pacientov užívajúcich NSA [13].

Pri vzniku gastropatie po NSA sa uplatňuje dvojaký mechanizmus:

1. Pri kontakte so žalúdočnou sliznicou dochádza pôsobením kyslých skupín NSA k priamemu poškodeniu hlienovej a bikarbonátovnej bariéry sliznice. NSA sa akumulujú v bunkách žalúdočnej sliznice a zasahujú do oxidatívnej fosforilácie. Dôsledkom týchto zmien je zníženie produkcie bikarbonátov, zníženie lokálnej produkcie PG, poškodenie epitelu a zvýšenie permeability buniek žalúdočnej sliznice. Zvýšená permeabilita bunkovej membrány vedie k zvýšenej späťnej difúzii vodíkových iónov (iontový trapping) a do lúmen prenikajú ióny - predovšetkým nátrium a kálium.

2. Po vstrebaní NSA systémovo inhibujú COX-1 a tým i produkciu konštitučných PG, ktoré zabezpečujú homeostázu žalúdočnej sliznice. Tento typ systémového pôsobenia je pre vznik NSA gastropatie rozhodujúci. Inhibícia PG vyvoláva zníženie sekrecie žalúdočného hlienu a bikarbonátov, zníženie perfúzie sliznice, tvorbu voľných radikálov a ischémii [14]. Krvácanie so vzniknutých erózií potenciuje aj zníženie trombocytovej agregácie zapríčinenej inhibíciou TX A2 neselektívnymi NSA [15].

Klinické príznaky NSA gastropatie sú: nauzea, dyspepsia, pyróza, nechutenstvo, zvracanie. Rizikové faktory gastrointestinálnej toxicity NSA sú uvedené v tab. 6 [10]. Toto riziko sa zvyšuje vekom. Za ďalšie rizikové faktory sa považujú aj závažné celkové ochorenia, súčasná infekcia *Helicobacter pylori* (HP), fajčenie a alkoholizmus. Prítomnosť HP sa častejšie vyskytuje pri slizničných léziách dvanásťnika ako žalúdka [16]. Eradicácia HP významne znížuje riziko gastroduodenálnych vredov u pacientov, ktorí začínajú užívať NSA [17].

Možnosti prevencie NSA gastropatie

Pomerne častý výskyt nežiaducích účinkov (NÚ) najmä zo strany GIT-u podnietil snahy o vývoj NSA s nižším výskytom gastrointestinálnych NÚ. Preferenčné a špecifické inhibítory COX-2 významne znížujú riziko ulcerácií, krvácania a perforácie GIT-u - podľa rôznych údajov asi o 50 %. Aj kombinácia NSA s mizoprostolom a inhibítormi protónovej pumpy sú účinné pri prevencii a hojení gastroduo-

Tab. 5. Nežiaduce účinky NSA.

► GASTROINTESTINÁLNE

dyspepsia, peptický vred, GI krvácanie, perforácia, obstrukcia, striktúry tenkého čreva, exacerbácia, proktokolitídy, hepatopatia

► OBLIČKOVÉ

zniženie perfúzie obličkami, retencia Na, vody, edémy, art. hypertenzia, znižená účinnosť antihypertenzív, intersticiálna nefritída, zlyhanie obličiek, papilárna nekróza,

► KARDIÁLNE, VASKULÁRNE

srdcové zlyhanie, srdcový infarkt, cerebrovaskulárne príhody

► HEMATOLOGICKÉ

útlm kostnej drene

► KOŽNÉ

toxikodermia, zriedkavo exfoliatívna dermatitída

► NEUROLOGICKÉ

cefalea, vertigo, tinnitus, aseptická meningitída

► INÉ NÚ

zhoršenie astma bronchiale, spastickej bronchitídy

je dostatočným dôkazom špecifickej inhibície COX-2.

Podľa inhibície oboch izozófier COX sa rozoznávajú NSA neselektívne, preferenčné a špecifické inhibítory COX-2 (tab. 4). Zjednodušene možno povedať, že neselektívne NSA potláčajú rovnako aktivity oboch izoenzýmov COX-1 aj COX-2. Preferenčné NSA inhibujú výraznejšie

Tab. 6. Rizikové faktory pre výskyt gastrointestinálnych NÚ pri liečbe NSA (podľa 9).

Rizikový faktor	Relatívne riziko
Gl krvácanie v anamnéze	13,5 (10,3 – 17,7)
antikoagulačná liečba	12,7 (6,3 – 25,7)
kortikosteroidy	4,4 (2,0 – 9,7)
nízka dávka NSAID	2,9 (2,2 – 3,8)
vysoká dávka NSAID	5,8 (4,0 – 8,6)
vek 70 – 80	5,6 (4,6 – 6,9)
vek 60 – 69	3,1 (2,5 – 3,7)
vek 50 – 59	1,8 (1,4 – 2,0)

Tab. 7. Rizikové faktory nefrotoxicity.

- vek > 60 rokov
- súčasná liečba ACE inhibítormi, beta blokátormi, cyclosporínom A
- nefropatia (nefroskleróza)
- chronická renálna insuficiencia
- arteriálna hypertenzia
- malý cirkulujúci volum - dehydratácia (zvraťanie, hnačka, diuretiká)
- malý efektívny volum (mestnavé zlyhanie srdca, nefrotický syndróm, chronické hepatálne zlyhanie - cirhóza s ascitom)

denálnych ulcerácií a erózií. Významne nižší výskyt slizničných lézií žalúdka a dvanásťnika bol endoskopicky zaznamenaný aj po užívaní piroxikamu naviazaného na beta-cykloblédixín v porovnaní s piroxikamom. Rôzne liekové formy NSA priniesli lepšiu gastrointestinálnu toleranciu a znížený výskyt lézií vznikajúcich v dôsledku priameho kontaktu so sliznicou žalúdka, ale neodstránil systémové NÚ vyvolané inhibíciou COX-2. Antacidami a liekmi zo skupiny antagonistov receptorov H2 sa nedosiahlo významné zníženie gastropatie po NSA.

PREFERENČNÉ INHIBÍTORY COX-2

Preferenčné inhibítory COX-2 významne znížujú riziko gastrointestinálnych ulcerácií, krvácania a perforácií. Možno ich podávať pacientom s rizikovými faktormi

pre vznik gastrointestinálnych komplikácií, ale sú kontraindikované u pacientov s čerstvým gastroduodenálnym vredom.

Nimesulid (4-nitro-2-fenoxy-metánsulfonanilid) je preferenčný inhibitor COX-2 s vysokou rozpustnosťou v tukoch. Nevýznamne znižuje tvorbu cytoprotektívneho PGE2 v žalúdočnej sliznici a aktivitu trombocytov. Má centrálny aj periférny analgetický účinok. Analgetický účinok nastupuje po 15 – 30 minútach, antipyretický po 1–2 hodinách, protizápalový po 2–4 dňoch. Nimesulid účinkuje prostredníctvom inhibície tvorby prostaglandínov, reaktívnych foriem kyslíka a histamínu. Inhibuje aj aktivitu kolagenázy, elastázy a metaloproteináz. V klinických štúdiach preukázal rovnakú účinnosť ako diklofenak, piroxikam, naproxén [18]. V publikovaných endoskopických štúdiach sa preukázal významne nižší výskyt slizničných lézií po nimesulide v porovnaní s naproxénom [19], aspirínom, indometacínom. Nežiaduce účinky sa vyskytujú asi u 8,2 % pacientov užívajúcich nimesulid, ale prerušenie liečby pre NU sa vyskytlo u 2,2 %.

V roku 2002 vo Fínsku a Španielsku pozastavili distribúciu nimesulidu, ale v retrospektívnej štúdii sa nezistilo zvýšené riziko akútnej hepatopatie u pacientov užívajúcich nimesulid [20]. Európska lieková agentúra (EMEA) v auguste 2003 preskúmala výskyt NÚ a konštatovala výhodný pomer benefit:riziko pri podávaní nimesulidu a jeho registráciu nezmenila. Kazuistické prípady hepatálneho zlyhania sa považujú za prejav idiosynkratickej hepatotoxicity. Na odporúčanie EMEA je maximálna dávka nimesulidu 200 mg denne, nemá sa nepodávať s hepatotoxickými liekmi a alkoholom a trvanie liečby by malo byť čo najkratšie.

Meloxikam je derivátom enolových kyselín. V klinickej praxi sa užíva od r. 1995. Maximálna koncentrácia v sére sa po perorálnom podaní dosahuje po 5 až 6 hodinách. Plazmatický eliminačný polčas je 20 h. V štúdii MELLISA a SELECT bola účinnosť meloxikamu zrovnatelná s diklofenakom, resp. piroxikamom, pričom výskyt NÚ bol významne nižší – 10 – 13 %. V metaanalýze klinických štúdií sa preukázal nižší výskyt peptickej vredov a ich komplikácií u pacientov na meloxikame v porovnaní s neselektívnymi NSA [21].

ŠPECIFICKÉ INHIBÍTORY COX-2 (KOXIBY)

Koxiby sú chemickou štruktúrou benzén-sulfonamidy a metylsulfóny. Lišia sa aj výskytom NÚ a plazmatickým eliminačným polčasom. Pri všetkých koxiboch sa dokázala ich selektivita a špecifita. Je dôležité uvedomiť si, že stupeň selektivity COX-2 nie je priamo úmerný zníženému výskytu gastroduodenálnych vredov.

Špecifické inhibítory COX-2 (v súčasnosti celekoxib, etorikoxib) sú indikované u pacientov s anamnézou vredu gastroduodená - nie staršou ako 5 rokov, alebo u pacientov na liečbe kortikoidmi alebo antikoagulanciami. Sú kontraindikované u pacientov s ICHS a cievou mozgovou príhodou, etorikoxib navyše pri nekontrolovanej hypertenzii. Opatrne by mali byť indikované u pacientov s rizikovými faktormi pre vznik kardiovaskulárnych ochorení.

Celekoxib bol prvým špecifickým inhibítorm COX-2 zavedeným do klinickej praxe. Významne vyššia gastrointestinálna bezpečnosť pri zrovnatelnej účinnosti s diklofenakom, naproxénom a ibuprofénom sa potvrdila v štúdii CLASS. Významne nižší výskyt lézií horného GIT-u potvrdili aj mnogé ďalšie dvojito zaslepené štúdie. V metaanalýze 9 štúdií a 15 172 pacientmi [22]. V štúdii s kapsulovou endoskopiou u 356 zdravých dobrovoľníkov sa zistil významne nižší výskyt slizničných lézií v tenkom čreve u osôb užívajúcich celekoxib v porovnaní s tými, ktorí užívali naproxén a omeprazol [23].

Osobitná pozornosť sa venovala kardiovaskulárnej bezpečnosti celekoxibu: v metaanalýze 31 štúdií, v ktorých bolo 39 605 pacientov (25 903 pac. s OA a 3 222 s RA) prezentovanej na výročnej konferencii NICE v decembri 2004 v Londýne sa nezistil u pacientov užívajúcich celekoxib významne vyšší výskyt hypertenzie, srdcového infarktu, srdcového zlyhania ani zvýšenia kreatinínu v porovnaní s neselektívnymi NSA [24].

V tri roky trvajúcich v štúdiach PreSAP (prevencia spontánnej adenomatíznej polypózy) a ADAPT (pacienti s vysokým rizikom Alzheimerovej choroby) [25] s celekoxibom v dávke 400 mg denne sa zvýšený výskyt závažných kardiovaskulárnych príhod sa nezistil, ale v štúdii zameranej na prevenciu adenómov hrubého čreva (APC) u 2 035 pacientov sa pri dávke 400 a 800 mg celekoxibu denne zistil asi 2,5x vyšší výskyt kardiovaskulárnych

prihod oproti placebo. Z toho dôvodu bola tato štúdia zastavená.

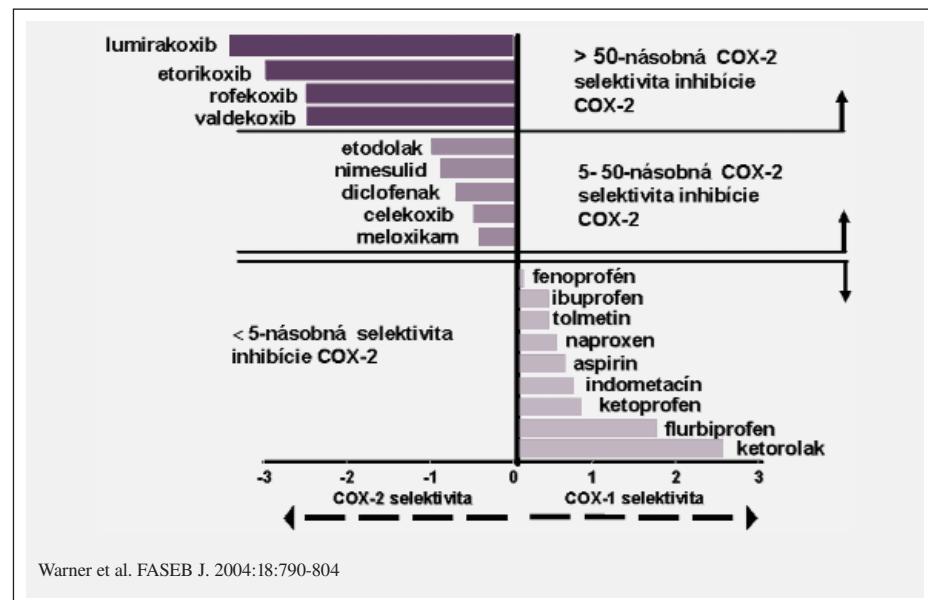
V porovnaní s ostatnými špecifickými inhibítormi COX-2 má celekoxib najnižšie riziko kardiovaskulárnych komplikácií a najvýhodnejší pomer riziko/benefit; zhodli sa na tom účastníci poradného výboru pri amerického Úradu pre potraviny a liečivá (FDA) [26].

Rofekoxib v štúdiu VIGOR potvrdil významne nižší výskyt gastrointestinálnych NÚ v porovnaní s naproxénom, ale zároveň vyšší výskyt kardiovaskulárnych trombotických príhod [27]. Aj metaanalýza premarketingových a postmarketingových štúdií v období od 1. 1. 1999 do 30. 6. 2001 potvrdila významne vyšší výskyt koronárnych srdcových príhod u pacientov užívajúcich rofekoxib vo vyšej dávke ako 25 mg denne [28]. Významne vyšší výskyt kardiovaskulárnych komplikácií v štúdiu APPROVe zameranej na prevenciu adenomatôznej polypózy pri viac ako 18 mesačnom užívaní dávky 25 mg/d viedol k tomu, že koncom septembra 2004 bol rofekoxib stiahnutý zo svetového trhu.

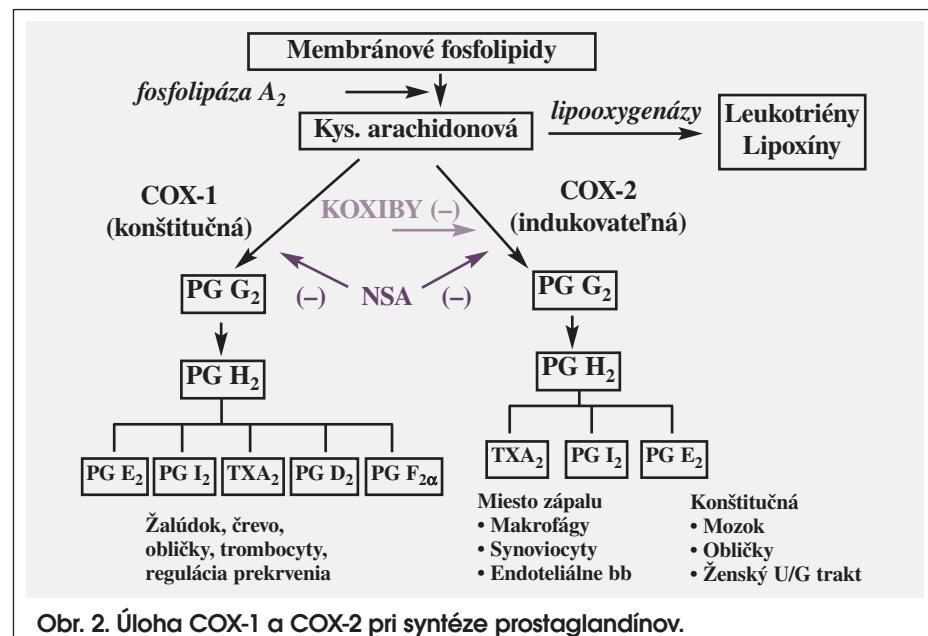
Valdekoxib je špecifický inhibítork COX-2 druhej generácie. Jeho účinnosť je zrovnačená s naproxénom [29], má však významne nižší výskyt gastropatie v porovnaní s naproxénom, diklofenakom a ibuprofénom [30,31]. Po valdekoxibe sa pozoroval častejší výskyt závažných kožných reakcií (exfoliatívna dermatitída, multi-formný erytém, Steven-Johnsonov syndróm) ako po iných špecifických COX-2 inhibítorkach. Na odporúčanie EMEA a FDA bola 7. apríla 2005 distribúcia valdekoxibu (Bextra®) pozastavená v krajinách Európskej únie a v USA [32].

Parekoxib je prvým parenterálnym koxibom pre i.v. a i.m. podávanie. Je to „prodrug“ perorálneho valdekoxibu. Po i.v. alebo i.m. podaní sa rýchlo metabolizuje na valdekoxib. V potlačení bolesti u pacientov po chirurgických zákrokoch bol účinnejší ako ketorolak, ale jeho podávanie bolo spojené s významne nižším výskytom gastroduodenálnych vredov [33].

Po parekoxibe a valdekoxibe sa pozoroval vyšší výskyt závažných kardiovaskulárnych tromboembolických príhod (infarkt myokardu, cievna mozgová príhoda) v dvoch klinických štúdiach u pacientov po operácii koronárnych ciev. Z toho dôvodu sú parekoxib a valdekoxib sú kontraindikované pri liečbe bolesti po bypasse koronárnych artérií. Takéto NÚ sa nepo-

Obr. 1. Pomer selektívnej inhibície COX-2 : COX-1 in vitro (log10 IC50 COX-2/COX-1).

Obr. 2. Úloha COX-1 a COX-2 pri syntéze prostaglandínov.

zorovali pri operačných zákrokoch z oblasti všeobecnej chirurgie.

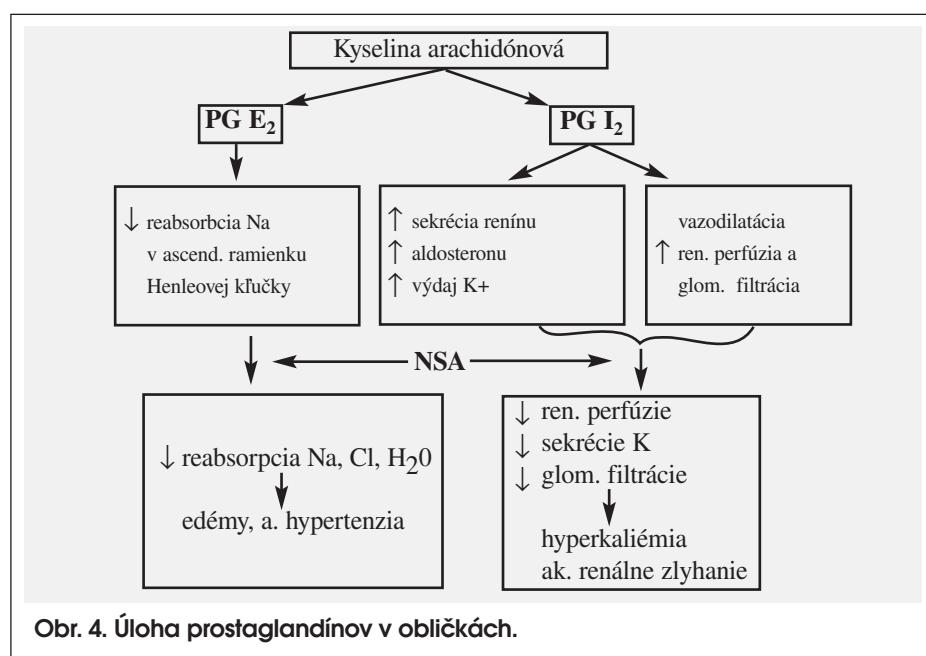
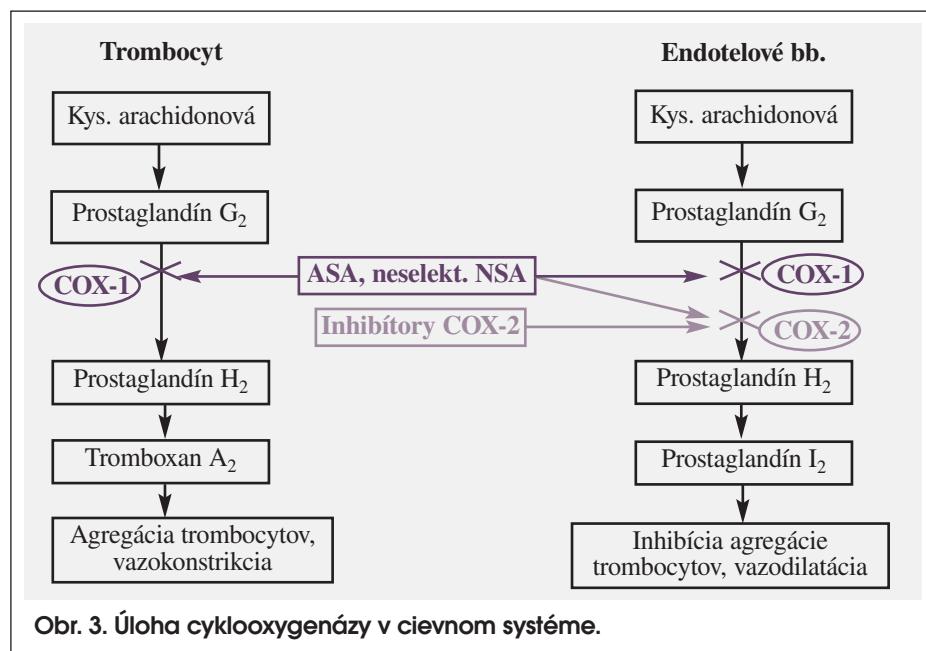
Etorikoxib je koxib druhej generácie, ktorý sa vyznačuje viac ako 100x vyššou inhibíciou COX-2 ako COX-1. U pacientov s RA sa v porovnaní s naproxénom preukázal významne nižší výskyt gastrointestinálnych NÚ [34].

KARDIOVASKULÁRNE ÚČINKY NSA A INHIBÍTOROV COX-2

Trombocyty exprimujú takmer výlučne COX-1. Prostredníctvom COX-1 je v trombocytoch syntetizovaný TXA₂ aj PGF_{2alpha}.

Tromboxan vyvoláva ireverzibilnú agregáciu trombocytov, vazokonstrikciu a proliferáciu buniek hladkého svalstva ciev.

Prostacyklín (PGI₂) je inhibítorka agregácie trombocytov a vyvoláva aj vazodilatáciu. Tvorbu prostacyklínu (PGI₂) sprostredkuje v cievnom endotele COX-2 a v menšej miere i COX-1. Inhibítory COX-2 neovplyvňujú syntézu TXA₂, preto môžu narušiť rovnováhu tromboxan - prostacyklín v prospech aktivity TXA₂ (obr. 3). Na druhej strane si treba uvedomiť, že syntéza PGI₂ je čiastočne závislá aj na COX-1.

Endotelové bunky však produkujú aj iné faktory, ktoré majú vazodilatačný a antiagregačný účinok - napríklad oxid dusnatý. Okrem toho podľa niektorých autorov celekoxib upravuje endotelovú dysfunkciu u pacientov s hypertenziou [35] a zlepšuje endotel-dependentnú vazodilatáciu. Podľa výsledkov ďalšej štúdie významne znižoval hladinu vysoko senzitívneho C reaktívneho proteínu a oxidovaného LDL cholesterolu. Na základe týchto pozorovaní autori usudzujú, že celekoxib znižuje hodnoty parametrov zápalu a oxidatívneho stresu u pacientov s ICHS [36]. Cyklooxygenáza-2

zohráva úlohu v procese aterogenézy a následnej trombózy a môže byť prechodne exprimovaná v bunkách aterosklerotických plátov. Zatiaľ sa však nepotvrdilo, že by inhibícia COX-2 spomaľovala progresiu aterosklerotických [37].

Kys. acetylosalicylová (ASA) inhibuje aktivitu COX-1 166-násobne viac ako COX-2. Táto inhibícia je ireverzibilná. Neselektívne NSA (naproxén, ibuprofén) spôsobujú reverzibilnú inhibíciu COX-1 aj COX-2. Na inhibíciu agregácie trombocytov je potrebná 95% inhibícia COX-1, ale neselektívne NSA vyvolávajú iba 50 – 95 %

inhibíciu COX-2. Táto inhibícia nestačí na dosiahnutie takej kardioprotekcie, akú možno dosiahnuť angiagregačnými dávkami ASA. Nepredpokladá sa preto, že NSA majú významný kardioprotektívny účinok.

Kyselina acetylosalicylová v antiagregačných dávkach znižuje riziko trombotických kardiovaskulárnych príhod asi o 30 %. Zistilo sa, že ibuprofén antagonizuje inhibičný účinok ASA na produkciu TXA2 v trombocytoch, ak sa podáva pred ASA [38]. Takáto interakcia sa nezistila pri súčasnom podávaní nízkych dávok ASA s celekoxibom, rofekoxibom, diklofenakom alebo acetaminofénom. Celekoxib neovplyvňuje antiagregačný účinok ASA u zdravých dobrovoľníkov [39].

Na druhej strane samotná ASA v dávke > 75 mg zvyšuje riziko GI krvácania OR 1,68 (1,51-1,88) P < 0,0001. Riziko GI krvácania je pri nízkodávkovej ASA 2,6-násobné v porovnaní s populáciou, ale ak sa ASA podáva s neselektívnymi NSA, toto riziko sa zvyšuje (OR=5,6) [40]. Celekoxib v kombinácii s nízkodávkovanou ASA významne nezvyšoval riziko GI komplikácií, ale gastroprotektívny účinok celekoxibu v kombinácii s ASA bol znížený. Pravidelné (nie intermitentné) podávanie NSA inhibuje benefit antiagregačných dávok ASA. Niektorí autori preto uprednostňujú pri nevyhnutnom užívaní ASA koxiby, pretože riziko gastrointestinálnych NÚ pri podávaní ASA a neselektívnych NSA je vyšie [41].

VPLYV NSA A INHIBÍTOROV COX-2 NA RENÁLNE FUNKCIE

Cyklooxygenáza-1 aj COX-2 zohrávajú dôležitú úlohu vo fyziologických funkciách obličiek. COX-1 sa nachádza v glomeru-loch a v aferentných arteriolách. Prostaglandíny syntetizované v obličkách COX-1 podporujú vazodilatáciu, zvyšujú perfúziu obličkami a znižujú renálnu vaskulárnu rezistenciu. COX-2 sa v obličkách vyskytuje najmä v hrubom ascendentnom kanáliku Henleho kľučky, v macula densa a v podocytoch. Prostaglandíny produkované COX-2 majú v obličkách predovšetkým diuretický a nátriumuretickej účinok (obr. 4). Možno teda usudzovať, že lieky, ktoré potláčajú aktivitu COX-1 i COX-2 - t.j. neselektívne NSA i špecifické inhibitory COX-2 - majú renálne NÚ.

Vplyv na glomerulárnu filtračiu (GF)

Po selektívnych aj neselektívnych NSA sa

zaznamenalo zníženie GF a renálneho prietoku obličkami u pacientov, ktorí mali nefropatiu s poruchou renálnych funkcií, znížený intravaskulárny objem, znížený príjem sodíka a u starších osôb [42]. U zdravých osôb s dostatočným príjomom nátria sa vplyv NSA na GF nezistil.

Vplyv NSA a inhibítorm COX-2 na exkréciu nátria a kália

Neselektívne NSA aj inhibítory COX-2 znižovali exkréciu nátria u zdravých dobrovoľníkov i starších osôb v prvých troch dňoch podávania [42]. Retencia draslíka sa vyskytuje u 1 – 2 % pacientov a je dôsledkom jeho zníženej sekrecie v distálnom nefróne. Vyskytuje sa najmä u pacientov so zníženými obličkovými funkciemi a u chorých liečených inhibítormi ACE.

Vo všeobecnosti možno povedať, že renálne NÚ sa pri neselektívnych NSA aj pri koxiboch vyskytujú u 1 – 5 % pacientov [43]. Najčastejšia je retencia sodíka, draslíka, zníženie glomerulárnej filtriace, vznik edémov a vzostup krvného tlaku. Nefropatia po NSA aj inhibítorkach COX-2 sa vyskytuje predovšetkým u rizikových pacientov (tab. 7). Vyššie riziko renálnych NÚ majú NSA s dlhým plazmatickým eliminačným polčasom. Podávanie NSA s dlhým plazmatickým eliminačným polčasom môže u pacientov s malým cirkulujúcim objemom spôsobiť zníženie perfúzie až obličkové zlyhanie. Výskyt renálnych NÚ aj akútneho renálneho zlyhania je približne rovnaký pri neselektívnych NSA aj inhibítorkach COX-2.

Vplyv NSA na krvný tlak

Koxiby aj neselektívne NSA zvyšujú TK o 4 až 6 mm Hg [43]. Rizikoví sú najmä pacienti liečení beta blokátormi, ACE inhibítormi a diuretikami [44]. Zvýšenie TK u pacientov liečených blokátormi kalciových kanálov je podstatne nižšie. Spomedzi neselektívnych NSA sa najvýraznejšie zvýšenie TK pozorovalo po naproxéne, spomedzi koxibov po rofekoxibe. Účinky na hodnoty TK u normotenzívnych pacientov sú minimálne [45, 46].

STANOVISKÁ EMEA A FDA K NSA A ŠPECIFICKÝM INHIBÍTOROM COX-2

Zvýšené riziko kardiovaskulárnych NÚ pri podávaní špecifických inhibítorkov COX-2 viedlo Výbor pre humánne medicínske produkty pri Európskej liekovej agentúre (EMEA) k vyhláseniu, podľa ktorého

dostupné klinické štúdie poukazujú na zvýšené riziko kardiovaskulárnych NÚ v triede špecifických inhibítorkov COX-2 [47].

Európska lieková agentúra v dňoch 14. až 15. februára 2005 zverejnila vyhlásenie, podľa ktorého dostupné klinické štúdie poukazujú na zvýšené riziko kardiovaskulárnych NÚ v celej skupine špecifických inhibítorkov COX-2. Výskyt kardiovaskulárnych NÚ závisí od dávky, trvania liečby a kardiovaskulárnych rizikových faktorov. Na základe týchto skutočností vydala nasledujúce obmedzenia pre špecifické inhibítorky COX-2 (celecoxib, etorikoxib, valdecoxib, parecoxib, lumirakoxib) platné v Európskej únii:

1. Špecifické inhibítorky COX-2 sú kontraindikované u pacientov s ischemickou chorobou srdca alebo mozgovou príhodou.
2. Etorikoxib je navyše kontraindikovaný u pacientov s nekontrolovanou hypertenziou.
3. Opatrnosť si vyžaduje predpisovanie špecifických COX-2 inhibítorkov pacientom s rizikovými faktormi pre vznik srdcových chorôb, ako sú hypertenzia, hyperlipidémia (hypercholesterolémia), diabetes a fajčenie a pacientom s postihnutím periférnych artérií.
4. Odporúča sa používať najnižšie dávky pre čo najkratšie obdobie podávania lieku [47].

Na odporúčanie amerického Úradu pre potraviny a liečivá (FDA) 7. apríla 2005 firma Pfizer súhlasila s pozastavením distribúcie preparátu Bextra (valdecoxib) na trhoch v USA a po rokovaniach s EMEA tak tiež pozastavila distribúciu a predaj Bextra v Európskej únii ako predbežné opatrenie do očakávaného celkového zhodnotenia špecifických inhibítorkov COX-2 [32]. Dôvodom je nepriaznivý pomer prínos - riziko vyplývajúci so závažných kožných reakcií a údajoch o kardiovaskulárnych NÚ.

Dňa 7. apríla 2005 FDA oznámil zmeny v marketingu NSA s cieľom poskytnúť verejnosti informácie o výsledkoch najnovších štúdií týkajúcich sa účinnosti a bezpečnosti NSA (<http://www.fda.gov/bbs/topics/news/2005/NEW01171.html>). FDA sa obrátil na výrobcov a distribútorov NSA so žiadosťou revidovať informácie o liekoch tak, aby obsahovali viac špecifických informácií o potenciálnych kardiovaskulárnych,

gastrointestinálnych rizikách a potenciálnych kožných reakciách a informácie o spôsobe bezpečného užívania týchto liekov.

VÄZBA NSA NA MOLEKULU BETA-CYKLODEXTRÍNU

Soli NSA majú kryštalickú štruktúru; každý mikrokryštál je zložený z miliónov molekúl účinnej látky. Nevýhoda kryštalickej štruktúry je pomalá disociácia kryštálov, čo spomaľuje absorpciu a predlžuje kontakt so žalúdočnou sliznicou. Negatívnym dôsledkom je vyššie riziko gastrotoxicnosti a pomalý nástup účinku.

Piroxikam-beta-cyklodextrín (PBC) je prvým NSA v ktorom je účinná látka - piroxikam - viazaná na beta-cykloidextrín. Beta-cykloidextrín je cyklický oligomér glukózy s hydrofilnými skupinami na povrchu a hydrofóbnym jadrom. Je dobre rozpustný vo vode. Molekula piroxikamu sa na povrchu molekuly beta-cykloidextrínu viaže elektrostaticky. Originálna molekula PBC, ktorá takto vznikne, umožňuje rýchlu absorpciu, čím sa skráti čas kontaktu NSA so žalúdočnou sliznicou. Znižuje sa tým nepriaznivý lokálny vplyv piroxikamu na žalúdočnú sliznicu a zrýchľuje nástup účinku. Analgetický efekt sa začína prejavovať už 15 minút po užití PBC. Maximum plazmatickej koncentrácie sa dosiahne 30 až 60 minút po užití, zatiaľ čo po podaní kryštalického piroxikamu až po 5 hodinách. Maximálne koncentrácie piroxikamu sú v plazme vyššie (2,5 1 +/- 0,25 µg/ml) v porovnaní so synoviálnou tekutinou (1,31 +/- 0,76 µg/ml), ale elimináčny polčas v synoviálnej tekutine je výrazne dlhší (90,7 h) v porovnaní s plazmom (32,5 h) [48]. Účinnosť PBC sa preukázala v klinických štúdiách pri liečbe akútnych bolestivých stavov, liečbe po operačnej bolesti, aj pri chronických muskuloskeletálnych chorobách [49].

PBC bol podľa výsledkov liekových štúdií účinnejší v porovnaní s tenoxikamom aj dikofenakom 100 mg [50]. Lepšia gastrointestinálna bezpečnosť PBC v porovnaní s piroxikamom a ostatnými NSA sa potvrdila aj v endoskopických štúdiách: skóre poškodenia horného GIT-u bolo pri liečbe PBC významne nižšie ako pri piroxikame [51].

KOMBINÁCIE NSA S MIZOPROSTOLOM A INHIBÍTORMI PROTÓNOVEJ PUMPY

Významné zníženie gastrointestinálnych NÚ po NSA sa dosiahlo aj kombináciou NSA s mizoprostolom. Mizoprostol je

analóg prostaglandínu E1; stimuluje vylučovanie žalúdočného hlienu, bikarbonátov, zlepšuje prekrvenie gastrointestinálnej sliznice a regeneračnú schopnosť epitelu. Používa sa v kombinácii s NSA - na prevenciu ulcerácií horného GIT-u. Mizoprostol s diklofenakom znižoval výskyt gastrointestinálnych komplikácií až o 40 % [52]. V 6-týždňovej endoskopickej dvojito zaslepenej štúdii bol výskyt gastroduodenálnych ulcerácií liečených kombináciou mizoprostol/diklofenak 75 mg zrovnaťný s placeboom ale významne nižší v porovnaní s nabumetonom (4 % proti 11 %) [53]. Nevýhodou je vyšší výskyt bolestí brucha, hnačiek, nauzej a dypepsie.

Kombinácia omeprazolu s NSA znižovala výskyt recidivujúceho krvácania z hornej časti GIT-u o 76 % v porovnaní s NSA podávanými po eradikácii HP [54]. Pri omeprazole v dávke 20 mg denne sa zaznamenal významne vyšší počet hojacich sa vredov žaltúdka v porovnaní s mizoprostolom 200 g a častejšia remisia vredov (61 % - omeprazol, 48 % - mizoprostol). Hojenie erózii sliznice žaltúdka a duodena bolo vyšie u pacientov užívajúcich mizoprostol [55]. Kombinácia NSA s omeprazolom ale neovplyvňuje výskyt slizničných lezií v tenkom čreve [23].

GALENICKÉ FORMY NSA

Najpoužívanejšie sú perorálne NSA vo forme tablet, poťahovaných tablet a kapsúl. Pri akútnych stavoch sú vhodné injekčné formy, prevažne pre intramuskuálarnu, zriedkavejšie intravenóznu aplikáciu. Pri neznášanlivosti perorálnych foriem možno zvážiť aj podávanie NSA vo forme čapíkov. V čapíkoch sa môže aplikovať vyššia účinná dávka NSA. Sú vhodné na potlačenie nočných bolestí a rannej stuhnotnosti. Ani parenterálna a rektálna forma nevylučujú riziko gastropatie po NSA, pretože neodstraňujú systémové NÚ vyvolané inhibíciou COX-1.

Problém NSA gastropatie sa snažia riešiť nové galenické úpravy tradičných NSA - acidorezistentné, enterosolventné, retardované tablety a kapsule, z ktorých sa účinná látka vstrebáva v tenkom čreve. Znižuje sa tým riziko poškodenia žalúdočnej sliznice, ale riziko poškodenia sliznice tenkého čreva je vyšie. Znášanlivosť takýchto galenických foriem liekov je zlepšená, ale systémové NÚ NSA sa neodstraňujú.

Podávanie tzv. „**prodrug**“ (prekurzor účinnej látky) - t.j. neúčinnej substancie,

ktorá sa po prvom prechode pečeňou mení na účinnú látku. Takýmto liekom je nabumeton, ale ani NSA typu „**prodrug**“ neodstraňujú celkové NÚ vyplývajúce z inhibície PG.

Lokálne podávané NSA vo forme mastí, gélov, sprejov, alkoholových roztokov a náplastí sú vhodné pre liečbu leží lokalizovaných v štruktúrach blízko povrchu kože - napr. svalov, šliach, fascií, úponov a búrz. NSA v topicky podávaných preparátoch prenikajú cez kožnú bariéru a v podkožných tkanivách (svaly, väzivo, kĺbové puzdrá) dosahujú zrovnaťnú alebo dokonca vyššiu koncentráciu ako pri perorálnom podaní. Systémové účinky lokálne podávaných NSA sú nevýznamné.

Antacidá a lieky zo skupiny H2 blokátorov sú v klinickej praxi pomerne rozšírené, ale s výnimkou vysokých dávok famotidínu (40 mg) riziko gastropatie neznižujú. Okrem toho tieto lieky môžu potláčať gastrointestinálne fažkosti pacienta a maskovať tak vznikajúcu gastropatiu.

ZÁSADY LIEČBY NSA

1. NSA s krátkym plazmatickým polčasom sú vhodné pri aktívnom zápale kĺbov, u starších pacientov a u chorých s nefropatiou s obmedzenými renálnymi funkiami. Môžu sa podávať niekol'kokrát denne.
2. NSA s dlhým plazmatickým eliminačným polčasom sú vhodné pri chronickom priebehu muskuloskeletalného ochorenia.
3. Nekombinujú sa dve NSA, ani sa neprekračuje maximálna odporúčaná dávka NSA. Kombinácie s analgetikami sú v indikovaných prípadoch možné.
4. U pacientov s klinicky významnou ranou stuhnatosťou sa NSA podávajú ráno, u pacientov s degeneratívnymi zmenami sa NSA spravidla užívajú pred zvýšenou fyzickou záťažou.
5. Pri výbere druhu NSA sa berú do úvahy rizikové faktory gastroduodeálne, renálne aj hematologické a zvažuje sa pomer medzi terapeutickým prínosom a rizikom NÚ.
6. Samotná liečba si vyžaduje diferencovaný prístup s voľbou čo najnižšej účinnej dávky na obdobie nevyhnutné na potlačenie bolestivej dekompenzácie pri osteoartróze a vzplanutí zápalových príznakov pri zápalových reumatických chorobách.

7. Pacient má byť poučený o možných rizikách, účinkoch a NÚ lieku.
8. Výskyt NÚ u starších osôb je vyšší, častejšie sú gastrointestinálne aj renálne NÚ.
9. Pri špecifických inhibitorkach COX-2 (v súčasnosti celecoxib, etorikoxib) sa musia dodržiavať indikačné obmedzenia a definované kontraindikácie podávania uvedené vyššie.
10. Pacienti s rizikovými faktormi pre vznik gastropatie by mali užívať NSA s dokázaným zníženým výskytom gastrointestinálnych NÚ (preferenčne inhibitor COX-2, kombinácie s mizoprostolom, inhibitori protónovej pumpy), alternatívou je i piroxikam-beta-cyklopodoxtrín.
11. U pacientov chronicky užívajúcich NSA by sa mali robiť pravidelné kontroly krvného obrazu, aminotrasferáz a moča.

Literatúra

1. Mamdani M, Rochon PA, Juurlink DN et al. Observational study of upper gastrointestinal haemorrhage in elderly patients given selective cyclo-oxygenase-2 inhibitors or conventional non-steroidal anti-inflammatory drugs. *Br J Med* 2002; 325: 1-6.
2. Elliot AM, Smith BH, Penny SI et al. The epidemiology of chronic pain in community. *Lancet* 1999; 354: 1248-1252.
3. Rybár I. Nesteroidové antiflogistiká v liečbe reumatických chorôb. *Interná medicína* 2004; 10: 533-539.
4. Vane JR. Inhibition of prostaglandin synthesis as a mechanism of action for the aspirin-like drugs. *Nature* 1971; 231: 232-235.
5. Hemler M, Lands WEM, Smith WL. Purification of the cyclooxygenase that forms prostaglandins. Demonstration of two forms of iron in the holoenzyme. *J Biol Chem* 1976; 251: 2629-2636.
6. Xie WL, Chipman JG, Robertson DL, Erikson RJ, Simmons DL. Expression of a mitogen-responsive gene encoding prostaglandin synthase is regulated by mRNA splicing. *Proc Natl Acad Sci USA* 1991; 88: 1692-1696.
7. Rovenský J, Stančíková M, Kriška M, Ferencík M, Rybár I, Lukáč J. Prostaglandíny. In: Pavelka K, Rovenský J et al. *Klinická reumatológia*. Praha: Galén 2003.
8. Bias P, Buchner A, Klessner B, Laufer S. The gastrointestinal tolerability of the LOX/COX inhibitor, ilaceftone, is similar to placebo and superior to naproxen therapy in healthy volunteers: results from a randomized, controlled trial. *Am J Gastroenterol* 2004; 99: 611-618.
9. Singh G, Rosen RD. NSAID induced gastrointestinal complications: the ARAMIS perspective - 1997. *Arthritis Rheumatism and Aging Medical Information System*. *J Rheumatol* 1998; 25 (Suppl.): 8-16.
10. Wolfe MM, Lichtenstein DR, Singh G. Gastrointestinal toxicity of non-steroidal anti-inflammatory drugs. *N Engl J Med* 1999; 340: 1888-1899.
11. Fries J. NSAIDs gastropathy: the second most deadly rheumatic disease? Epidemiology and risk appraisal. *J Rheumatol* 1999; 18 (Suppl. 28): 6-10.
12. Larkai EN, Smith JL, Lidsky MD, Graham DY. Gastroduodenal mucosa and dyspeptic symptoms in arthritic patients during chronic nonsteroidal anti-inflammatory drug use. *Am J Gastroenterol* 1987; 28: 1153-1158.
13. Morris AJ. Nonsteroidal anti-inflammatory drug enteropathy. *Gastrointest Endosc Clin N Am* 1999; 9: 125-133.
14. Scheiman JM. NSAIDs, cytoprotection and gastrointestinal injury. *Gastroenterol Clin North Am* 1996; 25: 279-298.
15. Hydrel R. Choroby žalúdka a dvanásťnika. In: Ďuriš I, Hulín I, Bernadič M. *Principy internej medicíny*. Bratislava: Slovak Academic Press 2001.
16. Rybár I, Masaryk P, Matějčka F et al. Nonsteroidal anti-inflammatory drug-induced mucosal lesions of the upper gastrointestinal tract, and their relationship to Helicobacter pylori. *Int J Clin Res* 2001; 21: 119-125.
17. Chan FK, To KF, Wu JC et al. Eradication of Helicobacter pylori and risk of peptic ulcers in patients starting long-term treatment with non-steroidal anti-inflammatory drugs: a randomised trial. *Lancet* 2002; 359: 9-13.
18. Kriegel W, Korff KJ, Ehrlich JC et al. Double-blind study comparing the long-term efficacy of the COX-2 inhibitor nimesulide and naproxen in patients with osteoarthritis. *Int J Clin Pract* 2001; 55: 510-514.
19. Shan AA, Thjodleifsson B, Murray FE et al. Selective inhibition of COX-2 in human is associated with less gastrointestinal injury: a comparison of nimesulide and naproxen. *Gut* 2001; 48: 339-346.

20. Pochobradsky MG, Mele G, Beretta A, Montagnani G. Post-marketing survey of nimesulide in the short-term treatment of osteoarthritis. Drugs Exp Clin Res 1991; 17: 197-204.
21. Schoenfeld P. Gastrointestinal safety profile of meloxicam: a meta-analysis and systemic review of randomized controlled trials. Am J Med 1999; 107: 48S-54S.
22. Deeks JJ, Smith LA, Bradley MD. Efficacy, tolerability, and upper gastrointestinal safety of celecoxib for treatment of osteoarthritis and rheumatoid arthritis: systemic review of randomised controlled trials. BMJ 2002; 325: 619-623.
23. Goldstein JL, Gibofsky A, Eisen G. Small bowel mucosal lesions and drug tolerability with naproxen plus omeprazole, celecoxib and placebo in healthy subjects using capsule endoscopy: results from double-blind, randomized, controlled trial. Arthritis Rheum 2003; 48: 3662.
24. Derry S, Makinson G, McQuay H, Moore A. Tolerability and adverse events of celecoxib: Meta-analysis of clinical trial reports. NICE Annual Conference 2004.
25. McCormick A, Caprino M. Pfizer Statement on New Information Regarding Cardiovascular Safety of Celebrex. 2004; www.celebrex.com.
26. Mechtaite E. COX-2s pose clinical dilemmas. Rheumatology news 2005; 4(3): 3.
27. Bombardier C, Laine L, Reinic A et al. Comparison of upper gastrointestinal toxicity of rofecoxib and naproxen in patients with rheumatoid arthritis. VIGOR Study Group. A Engl J Med 2000; 343: 1520-1528.
28. Ray WA, Stein CM, Hall K, Daugherty JR, Griffin MR. Nonsteroidal anti-inflammatory drugs and risk of serious coronary heart disease: an observational cohort study. Lancet 2002; 359: 118-123.
29. Bensen W, Weaver A, Espinosa L et al. Efficacy and safety of valdecoxib in treating the signs and symptoms of rheumatoid arthritis: a randomized, controlled comparison with placebo and naproxen. Rheumatology 2002; 41: 1008-1016.
30. Pavelka K, Recker DP, Verburg KM. Valdecoxib is as effective as diclofenac in the management of rheumatoid arthritis with a lower incidence of gastroduodenal ulcers. Results of a 26-week trial. Rheumatology 2003; 42: 1207-1215.
31. Sikee DH, Agrawal NM, Zhao WW, Kent JD, Recker DP, Verburg KM. Incidence of gastroduodenal ulcers associated with valdecoxib compared with that of ibuprofen and diclofenac in the patients with osteoarthritis. Eur J Gastroenterol Hepatol 2002; 14: 1101-1111.
32. European medicines agency statement on the suspension of use of Bextra. EMEA 7.4.2005, 121637.
33. Jain KK. Evaluation of intravenous parecoxib for the relief of acute post surgical pain. Expert Opin Investigating Drugs 2000; 9: 2717-2723.
34. Matsumoto AK, Melan A, Mandel DR et al. A randomized, controlled, clinical trial of etoricoxib in the treatment of rheumatoid arthritis. J Rheumatol 2002; 29: 1623-1630.
35. Widlansky ME, Price DT, Vita JA et al. Short- and long-term COX-2 inhibition reverses endothelial dysfunction in patients with hypertension. Hypertension 2003; 42: 310-315.
36. Chenevard R, Hürlimann D, Ruschitzka F et al. Selective COX-2 inhibition improves endothelial function in coronary artery disease. Circulation 2003; 107: 405-409.
37. Egan KM, Wang M, Lucitt MB et al. Cyclooxygenase, thromboxane and atherosclerosis: plaque destabilization by cyclooxygenase-2 inhibition combined with thromboxane receptor antagonism. Circulation 2005; 111: 334-342.
38. Catella-Lawson F, Reilly MP, Kapoor SC et al. Cyclooxygenase inhibitors and the antiplatelet effects of aspirin. A Engl J Med 2001; 345: 1809-1817.
39. Wilner KD, Rushing M, Walden C, Adler R, Eskra J, Noveck R, Vargas R. Celecoxib does not affect the antiplatelet activity of aspirin in healthy volunteers. J Clin Pharmacol 2002; 42: 1027-1030.
40. Sorensen HT, Mellemkjaer L, Blot WJ, Nielsen GL, Steffensen FH, McLaughlin JK. Risk of upper gastrointestinal bleeding associated with use of low-dose aspirin. Am J Gastroenterol 2000; 95 (9): 2218-24.
41. Brägenz C, Pethrovo C. Selective cyclooxygenase 2 inhibitors, aspirin, and cardiovascular disease. Arthritis Rheum 2003; 48: 12-20.
42. Rossat J, Maillard M, Nussberger J et al. Renal effects of selective cyclooxygenase inhibition in normotensive salt-depleted subjects. Clin Pharmacol Ther 1999; 66: 76-84.
43. De Maria AN, Weir MR. Coxibs-beyond the GI tract: renal and cardiovascular issues. J Pain Symptom Manage 2003; 25S: S41-49.
44. Kríška M, Rybář I. Interakcie nesteroidových antiflogistik. In: Interakcie liečív v klinickej praxi. Ed. Magulová L, Božeková L, Kríška M. Bratislava SAP-Slovak Academic Press 2003; 328.
45. Johnson AG, Nguyen TV, Ray RO. Do nonsteroidal antiinflammatory drugs affects blood pressure? A metaanalysis. Ann Intern Med 1994; 121: 289-300.
46. Pope JE et al. A meta-analysis of the effects of non-steroidal anti-inflammatory drugs on blood pressure. Arch Intern Med 1993; 153: 477-484.
47. Public statement. European Medicines Agency announces regulatory action on COX-2 inhibitors. <http://www.emea.eu.int>
48. Bannwart B, Berlin P, Pebourcq F et al. Piroxicam concentration in plasma and synovial fluid after a single dose of piroxicam-β-cyclodextrin. Int J Clin Pharmacol Ther 2001; 39: 33-36.
49. Pijak MR, Turcani P, Turcanova Z, Buran I, Gogolak I, Mihal A, Gazdik F. Efficacy and tolerability of piroxicam-β-cyclodextrin in the outpatient management of chronic back pain. Bratislavské Lek Listy 2002; 103 (12): 467-472.
50. Riccieri V, Spadaro A, Zoppini A. Utilizzo del complesso beta-β-ciclodestrina piroxicam nella patologia osteoartrosica: studio controllato sodico vs diclofenac sodico. Arch Med Interna 1990; 42: 189-199.
51. Müller P, Simon B. Endoscopic study comparing gastroduodenal tolerability of piroxicam-β-cyclodextrin vs piroxicam. Rheumatology 1997; 56: 76-79.
52. Silverstein FE, Graham DY, Senior JR et al. Misoprostol reduces serious gastrointestinal complications in patients with rheumatoid arthritis receiving nonsteroidal anti-inflammatory drugs. A randomized, double-blind, placebo-controlled trial. Ann Intern Med 1995; 123: 241-249.
53. Agrawal NM, Caldwell J, Kivitz AJ et al. Comparison of the upper gastrointestinal safety of Arthrotec 75 and nabumetone in osteoarthritis patients at high risk for developing nonsteroidal anti-inflammatory drug-induced gastrointestinal ulcers. Clin Ther 1999; 21 (4): 659-674.
54. Chan FK, Chung SC, Suen BY et al. Preventing recurrent upper gastrointestinal bleeding in patients with Helicobacter pylori infection who are taking low-dose aspirin or naproxen. N Engl J Med 2001; 29: 344: 967-973.
55. Hawkey CJ, Karrasch JA, Szczepanski L et al. Omeprazole compared with misoprostol for ulcers associated with nonsteroidal antiinflammatory drugs. Omeprazole versus Misoprostol for NSAID-induced Ulcer Management (OMNIUM) Study Group. A Engl J Med 1998; 338: 727-734.
25. Traversa G, Bianchi C, Da Cas R, Abrahão I, Menniti-Ippolito F, Venegoni M. Cohort study of hepatotoxicity associated with nimesulide and other non-steroidal anti-inflammatory drugs. BMJ 2003; 327: 18-22.
45. Verma S, Raj SR, Shewchuk L, Mather KJ, Anderson TJ. Cyclooxygenase-2 blockade does not impair vasodilator function in healthy volunteers: randomized evaluation of rofecoxib versus naproxen on endothelium-dependent vasodilation. Circulation 2001; 104: 2879-2882.

Doc. MUDr. Jozef Lukáč, PhD.

Národný ústav reumatických chorôb,
Prievidza

pozrite sa bližšie na metabolický syndróm

kliknite na

www.mets.sk

Pripravené v spolupráci
s edukačným grantom
Fournier Slovakia

www.mednews.sk

Trnavská cesta 50, 821 02 Bratislava 2, tel.: +421-2-4920 99 11, fax: +421-2-4920 9922